בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ב'**, **י'** ב**מנחם אב** תשס"א (**30** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י'** ב**אב**, בשנת 2198, נולד **יששכר בן יעקב אבינו** וכעבור 122 שנה, נפטר. יששכר היה הבן ה**תשיעי** שנולד ליעקב, וה**חמישי** ללאה, אשתו הראשונה של יעקב ואם למחצית בניו. [לוח דבר בעתו]

§§§

היום יום "מעורב": הוא סיום החורבן של בית המקדש הראשון; ועם זאת, תחילת תקופת הנחמה שבין תשעה באב לראש השנה – תקופה שבה ה' קורא לעמו לחזור אליו, כפי שזה מתבטא גם בענייני ט"ו באב (בשבת הקרובה), בחודש אלול ["**א**ני **ל**דודי **ו**דודי **ל**י"], וגם בהפטרות המיוחדות שאנו קוראים בשבע השבתות הבאות. על כך, עוד, בע"ה, בדף של מחר.

אומר ה**שלחן ערוך**: "בתשעה באב לעת ערב הציתו אש בהיכל (בית המקדש) ונשרף עד שקיעת החמה ביום עשירי. ומפני כך, מנהג כשר שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין בליל עשירי וביום עשירי. ויש מחמירין עד חצות היום (היום, בב"ש - 12:46) ולא יותר." מוסיף ה**משנה ברורה**: והוא הדין [גם] שלא לרחוץ במרחץ, ולספר, ולכבס - עד חצות.

§§§

בברכת "נחם" בתפילת מנחה בתשעה באב, אומרים: "...כי אתה ה', באש הצתה (את העיר ירושלים) ובאש אתה עתיד לבנותה, כאמור: **"ואני אהיה לה, נאום ה', חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה"** [זכריה **ב'** 9]

§§§

ברוח זו, המעשה הבא המסיים את הגמרא, מסכת "מכות" [דף כ"ד]**:**

וכבר היה רבן גמליאל ורבי אלעזר בן אזריה ורבי יהושע ורבי עקיבא מהלכין בדרך, ושמעו קול המונה של רומי מפלטה[=בריחוק] מאה ועשרים מיל, והתחילו [חכמים אלה] בוכין ו[אילו] רבי עקיבא משחק[=צוחק]. אמרו לו: "מפני מה אתה משחק?" אמר להם: "ואתם, מפני מה אתם בוכים?" אמרו לו: "הללו גוים, שמשתחווים לעצבים [=לאלילים] ומקטרים[=מקטירים] לעבודה זרה, יושבין בטח והשקט; ואנו, בית הדום רגלי אלוקינו שרוף באש, ולא נבכה?" אמר להן: לכך אני מצחק. ומה לעוברי רצונו[=רשעים] [עושה הקב"ה] כך, [ומשלם להם מקצת טובות שעשו] – לעושי רצונו, על אחת כמה וכמה [שישלם]!

שוב, פעם אחת היו עולין לירושלים. כיוון שהגיעו להר הצופים [וראו משם את מקום המקדש], קרעו בגדיהם. כיוון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים; התחילו הן בוכין ורבי עקיבא מצחק. אמרו לו: "מפני מה אתה מצחק?" אמר להם: "מפני מה אתם בוכים?" אמרו לו: "מקום שכתוב בו **"והזר הקרב יומת"** [במדבר **א'** 51] ועכשיו שועלים הילכו בו, ולא נבכה? אמר להן [ר' עקיבא לחכמים]: "לכך אני מצחק, דכתיב [בדברי ה' לישעיה כאשר גילה לו על העתיד]: **"ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו**[הנביא]**"**. וכי מה עניין אוריה אצל זכריה? אוריה [היה נביא בזמן] בית מקדש ראשון, וזכריה במקדש שני [שהיה בין עולי בבל]! אלא, תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה. באוריה כתיב: **"לכן בגללכם ציון שדה תיחרש וירושלים עיין תהיה, והר הבית לבמות יער"** [מיכה **ג'** 12]; בזכריה כתיב: **"עוד יישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים"** [זכריה **ח'** 4]. עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה – הייתי מתירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה; עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה – בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת.

"...עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ב'**, **י'** ב**מנחם אב** תשס"א (**30** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בלשון הזה אמרו לו: "**עקיבא ניחמתנו, עקיבא ניחמתנו.**"

"...עת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)